

MINISTEREN

Dato 27. april 2007
J. nr. 500-13

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Trafikudvalget har i brev af 30. marts 2007 stillet mig følgende spørgsmål 6 vedrørende L 159, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 6:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 22. marts 2007 fra Dansk Ledningsejerforum, jf. L 159 – bilag 11.”

Svar:

Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustrien i Danmark har i brevet af 22. marts 2007 fremsat bemærkninger til bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 5, om betaling for ledningsomlægninger som følge af projektering og anlæg af en Cityring.

Indledningsvis bemærkes, at lovforslaget omhandler en Cityring, og ikke anlæg generelt. Allerede af denne grund medfører lovforslaget heller ikke nogen ændringer af praksis på andre områder, som det ellers anføres af Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustrien i Danmark i henvendelsen af 22. marts 2007.

Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustrien i Danmark omtaler i henvendelsen af 22. marts 2007 (side 3) både § 6, stk. 10, og § 7, stk. 5.

For god ordens skyld bemærkes, at § 6, stk. 10, ikke findes i det fremsatte lovforslag L 159 om en Cityring. Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustrien i Danmark sigter formentlig til en bestemmelse i en tidligere udgave af et lovudkast om Cityringen, der blev sendt i ekstern høring inden fremsættelsen. § 6, stk. 10, i høringsudkastet blev senere erstattet af § 7, stk. 5, i det nu fremsatte lovforslag.

De foreslåede bestemmelser om ledningsomlægninger i Cityringslovforslagets § 7, stk. 5, ligger efter min opfattelse på linje med hvad, der i almindelighed må antages at være situationen i dag på vejområdet og – på ulovhjemlet grundlag – på jernbaneområdet.

Af bestemmelsen i § 7, stk. 5, i Cityringslovforslaget følger, at udgifter til ledningsomlægninger afholdes over anlægsbudgettet for Cityringen, bortset fra to tilfælde, hvor udgiften betales af ledningsejerne. Ved omlægninger af ledninger

på overtage jernbaneanaler og omlægninger af ledninger i vejarealer, der i ikke uvæsentlig grad er begrundet i vejformål, betales omlægningen således af ledningsejerne.

Reglerne om ledningsejernes betalingsforpligtelser vil navnlig få betydning i forbindelse med Cityringens stationer og stationsforpladser. Hvor indgrebet i et vejareal i denne forbindelse tjener rene eller overvejende baneformål, skal Cityringen betale for ledningsomlægningerne. Hvor indgrebet i et vejareal i ikke uvæsentligt omfang tjener vejformål, skal ledningsejerne betale for flytningerne.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i § 7, stk. 5, svarer dette til, hvad der må antages i almindelighed at gælde i dag på baneanaler og i vejarealer. For så vidt angår omlægninger på baneanaler generelt antages således at gælde et såkaldt ulovbestemt gæsteprincip, og for omlægninger i vejarealer gælder vejlovens gæsteprincip. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til hvad, der antages at gælde i dag.

Formålet med at optage en direkte bestemmelse herom i Cityringslovsforslaget er at undgå eller begrænse fordyrende og forsinkende retssager f.eks. om, hvorvidt der gælder et gæsteprincip på baneanaler og i vejarealer ved anlæg af en Cityring.

I Cityringslovsforslaget er det foreslået, at ledningsejeren (kun) skal betale, hvis omlægningerne i ikke uvæsentlig grad er begrundet i vejformål. Ledningsejeren betaling for omlægninger er således for så vidt angår Cityringen begrænset til at gælde omlægninger, der i en vis (ikke uvæsentlig) grad er begrundet i vejformål.

Forslagets § 7, stk. 5, er således eksempelvis på linje med 2 kendelser fra Taksationskommissionen af 19. januar 2005 vedrørende Østamagerbanen, hvor det fastslås, at det er tilstrækkeligt for, at vejlovens gæsteprincip gælder, at vejformål indgår som et ikke uvæsentligt formål i forbindelse med ledningsflytningen. Det kunne således ikke antages at være en betingelse for gæsteprincipets anvendelse, at flytningen *alene* skyldes vejformål (respektive baneformål, hvis det drejer sig om ledninger i baneanaler).

I de specielle bemærkninger til bestemmelsen er det endvidere præciseret, at ledningsejeren – i de situationer, hvor ledningsejeren skal betale for omlægningen – også vil skulle betale for en eventuel fordyrelse af anlægsprojektet, der kan henføres til, at anlægsmyndigheden som led i udførelsen af anlægget *af hensyn til ledningsejeren* har valgt en for ledningsejerne alt i alt billigere løsning til flytning af ledningsejernes ledninger, end hvad udgiften til en traditionel og sædvanlig flytning af ledningsejernes ledninger ville beløbe sig til.

Baggrunden herfor er, at jeg, hvis anlægsmyndigheden af hensyn til ledningsejerne vælger en løsning, der mindsker udgifterne til ledningsomlægninger, men

medfører en fordyrelse af anlægsprojektet, finder det rimeligt, at ledningsejeren udover den billigere ledningsomlægning betaler fordyrelsen af anlægsprojektet som følge af hensyntagen til ledningsejerens interesser.

Det forudsættes naturligvis herved, at ledningsejerens udgift i sådanne situationer ikke kan overstige udgifterne til den oprindeligt forudsatte ledningsomlægning. Reglen indebærer således samlet set, at ledningsejerens udgift i den pågældende situation ikke bliver dyrere.

For god orden skyld tilføjes, at Taksationskommissionen i en sag om Motorring 3 i en kendelse af 20. juni 2006 ikke fandt, at det for Motorring 3 gældende lovgrundlag gav hjemmel til at pålægge ledningsejeren sådanne udgifter i forbindelse med en ændring af anlægget, der skyldtes hensynet til, at ledningsejeren opnåede en besparelse. Kendelsen er indbragt for Østre Landsret, hvor sagen p.t. verserer.

Det følger af ovenstående, at bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 5, ikke er et ekspropriativt indgreb efter grundlovens § 73, idet forslaget indebærer en generel regulering af ledningsomlægningerne som følge af Cityringen, og i øvrigt ligger forslaget på linje med vejlovens § 106 eller hvad der – for så vidt angår banerealer - må antages at gælde på ulovhjemlet grundlag.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen